
ODPRZYSIĘGAĆ SIĘ (3) *vb impf*

się (2), się (1).

o *prawdopodobnie jasne (tak w od-)*.

praes 3 pl odprzysięgają się (1). ◊ *praet 3 pl m pers* odprzysięgali się (1). ◊ *impers praet* odprzysięgano się (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w. s.v. odprzysięc się.

Pod przysięgą wyrzekać się, zapierać się, odżegnywać się; odstępować; abiurare, eiurare Cn [kogo, czego] (3) : MurzHistSekl ktv; Ze fie ná Krzcie odprzysięgano Szátána y wszyftkich ípraw iego WujJud 168v; Gánilili małżeńftwo/ y one⁸⁰ fię odprzysięgáli [...]? CzechEp 362.

Formacje współrdzenne cf PRZYSIĄC.

Cf **ODPRZYSIĘGANIE**

ZCh